

Frydrichas Šileris

DŽIAUGSMUI

Džiaugsmo, tyras rojus vaikai,
Kibirkštis dievų šviesi,
Įšventovę tavo taikią
Žemėj veržiasi visi.
Nuo stebuklų tavo griūna
Sienos prietarų senų,
Broliais vargšai ir didžiūnai
Tampa po tavu sparnu.

CHORAS

Vienas kitą, milijonai,
Išbučiuokite karštai!
Broliai, turi būt aukštai
Tėvas, kupinas malonių!

Tą, kuriam tikrai pavyko
Draugui būt tikru draugu,
Taurią moterį sutiko, –
Mums priimti bus smagu!
Kas bent vieną sielą gali
Pavadinti sava – liksčia!
O kas ne – tam šį ratelį
Teks palikti su kančia.

CHORAS

Priesaiką draugaut kaip maldą
Duokim iš visos širdies!
Ji mus įžvaigždes lydės,
Kur Nežinomasio valdo.

Savo šaltinius atvėrus,
Girdo mus džiaugsmu gamta,
Žengia blogis, žengia gėris
Ten, kur matos jo pėda.
Siunčia meilę ir paguodą,
Ir išbandymus draugams,

Žemės kirmiui geismą duoda,
Dievo veidą – angelams.

CHORAS

Kam, parpuolę milijonai,
Ieškoti Viešpatį paslapčių?
Jis gyvena užžvaigždžių,
Ten ieškokite jo, žmonės.

Džiaugsmas – nemari spyruoklė
Amžinos gamtos širdy.
Amžių laikrodžio švytuoklė
Vien tik džiaugsmui pavaldi.
Jis iš daigo gimdo žiedą,
Puošia skliautą spinduliais,
Jam paklusnios saulės rieda
Mums nematomais keliais.

CHORAS

Taip kaip saulės jo nestovi,
Skrieja per dangaus gelmes,
Broliai, ženkime ir mes
Taip kaip didvyriai į kovą.

J o šypsny išminčius mato
Atspindį tiesos tikros.
Kankinį jis drąsiai veda
Įviršukalnę doros.
Jis tikėjimo zenitą
Gaubia vėliava tauria,
Pro grabų plyšius matyti –
Stovi jis dangaus chore.

CHORAS

Dėl pasaulio, milijonai,
Nebijokite kančių!
Ten, už tolimų žvaigždžių,
Laukia Viešpaties malonė.

Visko duot dievai negali,
Būkim jų nuo šiol verti.
Patys džiaugsmo siekt privalo
Alkani ir nuskriausti.
Tieskim priešui ranką taikią,
Neapykantos aklos
Kaip ir keršto mums nereikia
Ir nereikia atgailos.

CHORAS

Mes visas skolas atleisim!
Atsigaus vėl žmonija!
Broliai, Dievas danguje
Teis, kaip žemėj mes nuteisim

Džiaugsmo sklidini bokalai,
Svaigūs vyno spinduliai –
Sušvelnėja kanibalai,
Tampa didvyriais bailiai.

Broliai, kilkim, tegu dangų
Vyno putos išrašys,
Pilnos taurės mūsų rankoj:
Gėrio dvasiai tosta šis.

CHORAS

Ji išaukštinta nuo seno
Kaip kilnių darbų ašis,
Gėriodvasiaitostas šis,
Ji žvaigždynuose gyvena.

Sunkiai kenčiantiems – stiprybę,
Švelnią ranką – nuskriaustam,
Priesaikai – ištikimybę,
Tiesą – priešam ir draugam,
Sostams – panieką, nors žiauriai
Gali keršyti lemtis,
Tiems, kas nusipelnė – laurai,
Melo pranašams – mirtis!

CHORAS

Susiglauskim viens prie kito,
Te prie šios taurės šventos
Priesaiką kiekvienas duos
Savo žodį išlaikyti!

Reikia prieš tironą kilti,
Be dėmės praeit žeme,
Nebijot mirties ir viltį
Jaut Aukščiausiojo teisme!
Mirę lieka nemirtingi!
Broliai, taurę kelkim mes,
Išganyti nuodėmingi,
Pragaras dings be žymės.

CHORAS

Atsisveikint susirinkę,
Laukiam lemiamos dienos!
Laukiam nuosprendžio teisingo
Iš Aukščiausiojo burnos!

1785

Vertė Antanas Gailius